Nolite diligere mundũ neqꝫ ea que in mundo ſunt.
Si quis diligit mundũ nõ eſt caritas dei in eo. mũ
dus tranſit et cõcupiſcentia eius .i. Johã.ij. Et hec
verba pertractãs beatus Auguſtinus ait: Quid vis vtruꝫ
amare tempalia et tranſire cum tpe. an mundũ non amare ⁊
ineternũ viuere cum deo. amas ſeculũ abſorbebit te. amato
res ſuos vocare nouit non portare. mũdus nempe quaſi ex
communicatus eſt qꝛ ſicut pro excommunicato nõ oratur
in eccleſia ſic nec xpus orat pro mundo. qui tamen pro ſuis
crucifixoribus orauit. qꝫ ſtultum eſt etiam tali domino ſer/
uire. qui in fine ſeruum mundum ⁊ ſine mercede eijcere con
ſueuit ſicut facit mundus Unde loquitur ad Soldanũ rex
babilonie cum apud damaſcum infirmaretur vſqꝫ ad mor
tem et ſciret ſibi mortem imminere. ſigniferum ſuum vocat
dicens ei. Tu ſoles ferre vexilla mea ad bella. fer nunc mor
tis mee vexillum. ſcilicet hunc panniculum per totã damaſ
cum dicens. Ecce orientis rex moriens non fert ſecum niſi
hunc vilem panniculum. Simile vero legitur. ꝙ quidã rex
lothoringie iuuenis (cuꝫ eſſet in extremis) reſpiciens ſua pa
lacia et domos ſuos dixit pluribus audientibus. O domi
ne iheſu quantũ contẽnendus eſt mundus iſte. ecce qui tot
habui palacia et hoſpicia neſcio quo debeam hac nocte ire
vel qui debeat me hoſpitio ſuſcipere. Relinque ergo o pec/
cator diuũ eiuũ in hoc mũdo anteqꝫ in tanta paupertate re
linquaris ab eo Jacobi .i. Qui amicus eſt huius mũdi. dei
inimicus conſtituitur Et Gregorius. Tanto deo quis eſt
proximus quãto ab amore mũdi eſt alienus Ad quod ſignifi
candum chriſtus nudus extra ciuitatem pati voluit ⁊ cru/
cifigi. vt oſtẽderet ſibi nihil eſſe cõmune cũ mundo. et quicũ
qꝫ voluerit ſequi paſſionis fructum debet exire mundũ. ſal/
tem per affectũ ⁊ mundanã conuerſationẽ. Unde dicit dñs
Hiere. Fugite de babylonia ⁊ ſaluet vnuſquiſqꝫ animã ſuã
Babilon ſm Hiero. interpretatꝛ domus confuſionis et ſig
nificat hũc mundũ. in q̃ iã vbiqꝫ regnat ꝯfuſio tã in clero qꝫ
in populo. tam in religioſis qꝫ in ſecularibus. tam in ſenibꝫ
qꝫ in iuuenibus: tam in viris qꝫ in mulieribus: ita vt merito

dicat Johannes in canonica ſua Totus mundus in mali/
gno poſitus eſt. et idcirco conſulit Bernardus fugiendum
eſſe ad vitam religioſam dicens. Fugite de medio babilo/
nis id eſt de mundo et ſaluate animas veſtras. euolate ad
vrbes refugij id eſt ad vitam religioſam vbi poſſitis de pre
teritis agere penitentiam: et futurā gloriam fiducialiter po
ſtulare. Nō vos penitentie auſteritas deterreat q2 non ſunt
condigne paſſiones huius tpis ad preteritā culpam que re
mittitur et ad futurā gl'iam que promittit. Sciendū q mū
dum debemus fugere propter quatuor. Primo eñ ſolēt ſa/
pientes recordare a loco infecto. peſtilentia vel fetore. et max
ime quādo vel egros ſe ſentiunt vel egrotare ſe agnoſcūt. ta
lis eſt mundus q tot mala peccantiū habet. videmus enim
tot fetores inficientes animā noſtram quos recipimus. id/
circo cum pctm̄ ſit morbus cōtagioſus fugienda eſt socie/
tas maloꝝ. quia non eſt cautum ſanis cum leproſis habita
re Et Eccl'. xiij. dicitur. Qui tetigerit picem inquinabit ab
ea. et q cōmunicauerit cū ſupbo induet ſupbiā. Et Hiero.
Certe nihil tam nocet hominibꝫ q̄ȝ mala ſocietas. talis eñ
efficit homo quali ſocietate pfruitur. nunq̄ȝ cū agno lupus
habitat. vir caſtus ſocietatē luxurioſi aufugit pluſq̄ȝ impoſ
ſibile puto virum diutius in bonis pmanere q opibus ma
lorum aſſidua cōuerſatione vtitur: vociferat pſal. Cū ſanc
to ſanctus eris et cum peruerſo puerteris. et cum viro electo
electus eris. ſicut eñ nocet mala conuerſatio ita prodeſt bo
na. nihil poteſt comparari huic theſauro. qui bonam inue/
nit ſocietatem vitam inueniet diuitijs afflui. Et vt certe ve
re dicam. raro homo bonus vel malus efficitur niſi ob ſo/
cietatis cām. pueri eñ cor tanq̄ȝ tabula raſa in q nihil depi
ctū eſt fore: d2 illd ergo qd a ſocietate recipit vſqꝫ ad ſenectā
retinet ſiue bonū. vt ait Hiero. ſiue malū. Debemus g nos
elongare a mundo malo propter mali vicini moleſtiam. nul
lus autē vicinus ita poteſt nocere ſicut vicinitas peccatoꝝ.
quoꝝ mūdus plenus eſt. Scdo ſolēt ſapiētes recedere a lo
cis in qbus timēt ſe tradi in manibus inimicoꝝ ſuoꝝ. quod
facit mundus ppter quod ſibi cōgruit illud iude traditoris.

Quẽcunq̧ oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum. que verba dr̄
mũdus demonibꝫ. nã quos mũdus oſculat̃ in pñti. i. exal/
tat honoribꝫ. hoſtibus eius ſcʒ demonibꝫ tradit vñ Hiero.
Signũ manifeſte damnatõis eſt in hoc mũdo ſua bñplaci
ta aſſeq̃. a mũdo diligi. errat in via q̃ ꝑ diuitias ꝛ delicias
feſtinat ire. Hec Hiere. Tercio ſolent ſapiẽtes ſe elongare
aliquo loco propter aliquod periculũ. mũdus aũt locus eſt
periculoſiſſimus q̃ mare dr̄ Vñ pſal. Hoc mare magnuʒ et
ſpacioſum manibꝫ periculũ huius mundi; ſiue maris iuxta
verbũ Bern̄. probat. tranſeuntiũ raritas ꝛ ꝑeuntiũ multitu
do in mari marſilie de q̃tuor nauibꝫ vix erit vna In huius
mundi mari de quatuor animabꝫ vix ſaluat̃ vna: quaſi eñ
locus diluuij eſt mũdus iſte vbi pauci reſpectu ꝑeuntiũ ſal
uant̃. mundus eſt ſicut fornax babilonica igne infernali ſuc
cenſa. ideo valde timendũ eſt homini in eo ꝙ ad ſibilũ vni/
us verbi accendit̃ igne ire. ad vnius mulieris aſpectum ig/
ne luxurie ad aſpectum vnius rei ꝑcioſe igne cõcupiſcentie
Quarto elongat ſe homo diſſipatus ab aliquo ꝑpter inimi
ci capitalis timorem Inimicus noſter capitalis eſt diabo/
lus ꝑnceps mundi qui mortẽ noſtrã minat̃ a quo nos elon
gamus dum mundum deſerimus Eccli. xi. Longe eſto ab
hoĩe poteſtatem habente occidẽdi. homo iſte eſt dyabolus
qui ſic dr̄. q2 ab homine deuincit̃. Mat. xiiij. Inimicus ho
mo hoc facit Propterea ſciendũ eſt ꝙ aliter nõ põt perfec/
te vinci mundus niſi ꝑ exitũ ab eo. vnde legit̃ in vitaſpatrũ
ꝙ beatus Acernius adhuc in palatio imperatoꝝ exiſtens ro
gauit deũ dicens Dñe obſecro dirige me ad ſaluteʒ et venit
vox dicens ei Acernie fuge hoĩes et ſaluaberis: ipe autẽ ſta
tim ad monachalẽ venit vitam Item deum orauit dicens.
Dñe dirige me ad ſalutẽ. et vox iteꝝ dicit acernie fuge vince
tace quieſce. Hec eñ ſunt radices nõ peccãdi. nam in fuga
vincit̃ concupiſcẽtia carnis. ſilentio: ſupbia vite. quiete deſi
derioꝝ auaricia Itẽ Iſido. ad contẽptum mũdi nos exhor
tan s ait Si vis eſſe q̃etus nihil ſeculi appetas. abijce abs
te quicq̃d bonũ propoſitum impedire poterit eſto mortuus
mundo et mũdus tibi. mũdi gl'iam tanq̧ mortuus nõ aſpi/

cias. viuens contemne qđ poſt mortem nõ poteris hr̃e. De
huius mundi vita dicit. Hiero. O vita mundi non vita ſʒ
mors. vita fallax vita onuſta triſticijs. ĩbecillis ⁊ vmbratica
vita mẽdax nũc vt flores ſtatim areſcis ꝓuans vitã cui ĩeſt
vita fragilis vita momnetanea ⁊ caduca que quãto magis
creſcis tãto magis decreſcis. cũ plus ꝓcedis plus ad mortẽ
appropinq̃s. o vita plena laqueis quot in mundo homĩes
illaqueas. quot parte iã ſuſtinẽt tormẽta infernalia. q̃ꝫ btũs
ꝗ tuas agnoſcit fallacias q̃ꝫ beatior ꝗ de tuis nõ curat blan
dicijs. q̃ꝫ beatiſſimus ꝗ a te bñ ꝓuatus eſt. Augu. Mũdus
clamat ego deficiam. caro clamat ego inficiam miſer quem
ſeq̃ris. O kariſſime ſi hec (que iam legiſti) nõ te moueãt ad
ꝯtemptũ mũdi ⁊ coꝝ (q̃ in eo ſunt) audi Ber̃. de amatoribꝰ
mundi dicentem ve illis ꝗbus ꝑparaꝛ̃ dolor vermiũ ardor
flãmarũ ſitis ꝯtinua. fletus ⁊ ſtridor dẽtiũ horribiles facies
demonuꝫ. ibi mors optabitur ⁊ nõ dabitur ibi nullus ordo
ſed ſempiternus horror quiſputas tunc erit meror que triſti
cia ꝗs luctus qñ ſeꝑabitur iniuſtus a ꝯſortio iuſtoꝝ ⁊ tradẽ
tur iniuſti poteſtati demonum ⁊ ibunt cum eis ad eternum
ſupplicium. gaudia paradiſi nunq̃ꝫ ſuſcepturi ſʒ ꝑpetuo cru
ciãdi. ibi torquens nec ꝑimẽs fatigabitur. ꝗ torquebitur nõ
moriꝛ̃ ſed ſine ſpe venie viuent ⁊ non morienꝛ̃. morienꝛ̃ ⁊ nõ
ꝯſumenꝛ̃. Iſi. Si habee ſapiẽtiã ſalomonis. fortitudinẽ
Sampſonis. ſi longitudinẽ vite Enoch: ſi Ptholomei po/
teſtatẽ: ſi diuitias Creſi: quid ꝓdeſt tibi ſi caro tua daꝛ̃ ver/
mibꝰ. anima demonibꝰ crucianda cum diuite ſine fine Iteꝫ
mouere te debet ad deſpiciendũ hunc mundũ et ea q̃ in mũ
do ſunt breuitas tp̃is et vite. et incertitudo mortis. Unde
Grego. Reproboꝝ mentes idcirco multa neq̃ter agunt qui
ſe hic viuere diutius arbitranꝛ̃. iuſti vero q꞉ breuitateꝫ vite
ſue conſiderãt elationes et immũdicie culpas declinãt. De
breuitate huius vite đt btũs Iacobꝰ. iiij. cap̃. canonice ſue.
Quid eſt vita noſtra niſi vapor ad modicũ apparens dein/
ceps exterminabiꝛ̃. Et Aug. Uita hoĩs ita breuis eſt ab in
fantia vſq̃ꝫ ad decrepitã ſenectutẽ. Adaꝫ ſi adhuc viueret et
hodie moreretꝛ̃ quid illi longitudo vite ꝓfuiſſet. Idem ꝗcꝗd

de tpe viuitur de ſpacio viuẽdi diminuit. vt oĩno nihil aliḋ ſit vita pñs q̃ȝ curſus ad mortẽ. in quo nemo ſtare paululuȝ vel tardius ire ꝑmittit. ſed vrgent oẽs pari motu ſingul' die bus facere dietã ad corpis mortẽ. Seneca Quotidie mori mur. qꝛ quotidie demit aliqua ps vite. ecce dilectiſſime ſi be ne te inſpexeris et verba tibi iam dicta ac etiã poſtea ſcribẽ da cordis aurib⁹ diligenter ꝑceperis potius deberes dice/ re vado ad moriendũ q̃ȝ crederes ꝑ longũ tpˢ viuere. ꝛ forte diceres hec verba vltima vado ad moriendũ tu ãt eſtimas diu viuere. et hec tpalia bona et mũdana gaudia annis mul tis in delicijs poſſidere. Sed kariſſime nõ ſic hõ eñi vt ait pſal'. Vanitati ſimilis factus dies eius

¶ De falſa mũdi gl'ia potentia et dignitate et caducis eius diuitijs cõtemnendis. ¶ Capl'm. v.

Ubi ſunt ꝑncipes gentiũ qui dominant ſuꝑ beſtias que ſunt in terra q̇ in auib⁹ celi ludunt q̇ argentum theſaurizãt ꝛ aurũ in quo cõfidũt homĩes ꝛ nõ eſt fi nis acq̇ſitõis eoꝝ exterminati ſunt ad inferos deſcẽderũt. et alij in loco eoꝝ ſurrexert. vt ſcribit Baruch. iij. Et hec ꝟba ꝑtractãs in ſomnis ſuis ſic ait. Ubi ſunt inſuꝑabiles ora/ tores. vbi q̇ cõueniẽtius feſta diſponebãt. vbi equoꝝ ſplen di nutritores. vbi exercituũ duces. vbi ſatrape ꝛ tyrãni. non ne oẽs puluis et fauille. nõne in paucis verſib⁹ eſt eoꝝ medi moria vite. reſpice ſepulchra eoꝝ et vide q̇s ſeruus q̇s dñs q̇s diues q̇s pauꝑ. et diſcerne ſi potes villicũ a rege fortem a debili pulchrũ a deformi. Sciendũ eſt ꝙ hũana gl'ia ex q̃ cũqȝ re ꝑueniat eſt fugẽida: Primo qꝛ viliſſima eſt in ſua cõ ditõe. Scdo qꝛ falſiſſima in ꝑmiſſione: Tercio qꝛ vaniſſi/ ma ꝛ fragiliſſima induratiõe. Quarto qꝛ maligniſſima in re tributõe. Dico ꝑmo ꝙ mundana gl'ia nob̄ eſt iõ fugiẽda: q̇a viliſſima et hoc de ſua natura. ſcribit eñ. i. Mach. ij. Gl'ia eius ſtercus ꝛ ꝟmis. hodie extollit cras ñ inuenit. Quid in reb⁹ ſtercore deteſtabilius. q̇d in aĩalib⁹ verme vilius. q̄ſi in anis gl'ia hoĩs in ſtercore et verme cõſiſtit. hoĩb⁹ nõ eſt ap/ petẽda ſed fugiẽda. Eſt aũt mũdi gl'ia putrido ligno ſimilis De q̇ philo. docet ꝛ experiẽtia cõprobat qḋ de nocte lucet